

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Szűcs Tamás Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző dr. Szűcs Tamás ügyvéd) által képviselt (.....) felperesnek a Dr. Vágner Elza Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző dr. Vágner Elza ügyvéd) által képviselt (.....) alperes elleni tagsági jogviszonyból eredő pénztartozás megfizetése iránti perében a Budapesti Környéki Törvényszék 2014. november 10-én kelt 2.G.40.179/2014/10. számú ítéletével szemben az alperes fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a víztársulatokról szóló 2009. évi CXIV. törvény (Vtt.) 3. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az alapszabálya szerint köteles a működési területén található közcélú vízgazdálkodási műveken vízrendezési, vízkárelhárítási és mezőgazdasági vízhasznosítási feladatokat ellátni, egyben a létrejött művek (vízilétesítmények) fenntartásáról, üzemeltetéséről és fejlesztéséről és így tagjai vízellátottságáról gondoskodni.

Az alapszabály 3. pontja szerint a felperes működési területe a található,,,, út, és elnevezésű területek, összesen 77, 1 hektár.

A felperes tagjait a működési területén ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek alkotják, akik az alapszabály 8. pontjának negyedik bekezdése értelmében a víztársulat által vállalkozói tevékenysége körében nyújtott szolgáltatás igénybevételeért - a küldöttgyűlés által évente meghatározott mértékű - hozzájárulás („működési költség hozzájárulás”) megfizetésére kötelesek.

Az alperes 2012. augusztus 6. óta tulajdonosa a felperes működési területén - a úti dűlön - található, a Járasi Földhivatal által vezetett ingatlan-nyilvántartásban, helyrajzi szám alatt felvett, „szőlő és gazdasági épület” elnevezésű ingatlan (továbbiakban: ingatlan).

A felperes az ingatlan tulajdonjogának alperes általi megszerzését követően, 2013. május 4-én - az alapszabálya hivatkozott 8. pontjának negyedik bekezdésére is figyelemmel - küldöttgyűlést tartott, melynek keretében meghatározta a 2013. évre vonatkozóan a tagok által fizetendő működési költség hozzájárulás mértékét, és 8./2013.05.04/ számú határozatával annak összegét 6.000 forintban állapította meg.

Tekintettel arra, hogy a határozat meghozatalát követően a működési költség hozzájárulás említett összegét alperes nem fizette meg felperes részére, felperes - jogi képviselője útján - 2013. december 19-én kelt levelében felszólította az alperest, hogy az általa megjelölt határidőben fizetési kötelezettségének tegyen eleget.

A felperes a 2014. február 14-én fizetési meghagyással indult, ellentmondás folytán perré alakult eljárásban előterjesztett, utóbb módosított keresetében az alperest 6.000 forint és ezen összegnek 2013. október 11-től a megfizetésig járó Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, hogy alperes a működési, érdekeltségi területén telektulajdonnal rendelkezik, ezért a tagja. Évente egyszer a tagjaitól működési költséget szed, mely független a vízszolgáltatástól és annak díjától. A működési költséget az alapszabály szerint 2013. évben a 8./2013.05.04./ számú, alperes által meg nem támadott küldöttgyűlési határozattal állapította meg. Az alperesnek, mint a társulat tagjának az alapszabály 8. pontja alapján kötelessége a működési költség megfizetése, ennek felszólítás ellenére sem tett eleget. Állította, hogy a perbeli teleknek a korábbi tulajdonosai a teleknek az érdekeltségi területéhez tartozását, tagsági viszonyukat nem vitatták, az működési hozzájárulást évről-évre megfizették. A tagsági jogviszony az ingatlan tulajdonlásához kötődik, a korábbi tulajdonossal szemben nem léphet fel. A küldöttgyűlési határozathozatal szabályszerűsége jelen perben nem vitatható. Az alperesnek csupán a nyilvános, közhiteles ingatlannyilvántartásból is kiderülő adatát, a nevét és címét kezeli. Mellékelte az érdekeltségi terület helyszínrajzának vonatkozó részét, megjelölve azon az alperes ingatlanának elhelyezkedését.

A perköltség igénye alapjául jogi képviselővel kötött megbízási szerződést csatolt, és annak alapján óránkénti 15.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltségre tartott igényt. Jelezte, hogy a kereset benyújtásáig 3 munkaóra került felszámításra.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy az 1995. évi LVII. törvény (Vgt.) 37. §-a értelmében az érdekeltségi területet helyszínrajzi ábrázolással kell meghatározni, az alapszabály 3. pontja a működési területet nem igazolja, helyszínrajz nem áll rendelkezésre. Az alapszabály továbbá a Vgt. 37. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére nem tartalmazza a tagok nevét, lakóhelyét. Az alapszabály 8. pontja tagi kötelezettségként írja elő a tagsági jogviszony alapjául szolgáló tulajdoni jogosultság megszűnésének bejelentését, a felperes ugyanakkor nem igazolta, hogy a bejelentés megtörtént és a korábbi tulajdonos tagsági jogviszonya megszűnt. Ennek hiányában a társulat felé helytállási kötelezettsége nincs. Arra is hivatkozott, hogy a korábbi tulajdonos nem tájékoztatta arról, hogy az ingatlannal kapcsolatosan társulati kötelezettsége áll fenn.

A csatolt küldöttgyűlési jegyzőkönyv nem tartalmaz jelenléti ívet, nem nyert igazolást a küldöttgyűlés szabályos összehívása. A felperes nem értesítette arról, hogy tagként nyilvántartja és az őt képviselő küldött személyéről sem, valamint a küldöttgyűlésen való személyes részvételére sem biztosított lehetőséget. Erre tekintettel aggályosnak találta, hogy milyen módon kezeli az alperes a személyes adatait.

Állította, hogy az alapszabály 8. pontja nem biztosít keresetösszeírási jogot a felperes részére, ugyanis az a rendelkezés kizárólag a kártérítési kötelezettséget zárja ki.

Az elé tárt helyszínrajzra úgy nyilatkozott, hogy a felperes által megjelölt területen fekszik az ingatlana, a úti dűlőn fekszik a telek. Csatolta a korábbi tulajdonos nyilatkozatát, mely szerint őt nem tájékoztatta arról, hogy tagja a vízitársulatnak. A korábbi tulajdonos tanúkénti meghallgatását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság 2014. november 10-én kelt 2.G.40.179/2014/10. számú ítéletével kötelezte az alperest a felperesnek 6.000 forint és ezen összegnek 2014. február 14. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata, valamint 100.250 forint perköltség, az államnak külön felhívásra 10.000 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére. Az ítélet indokolásában az F/7. sorszám alatt csatolt vázrajzokra, valamint az ingatlan korábbi tulajdonosa törvényes képviselőjének becsatolt nyilatkozatában foglaltakra tekintettel arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes 2012. augusztus 6-tól tagja a felperesi vízitársulatnak. Az alperes ugyanis egyrészt elismerte, hogy a vázrajzokon szereplő területen, azaz a felperes működési területén fekszik az ingatlana, másrészt a korábbi tulajdonos törvényes képviselője úgy nyilatkozott, hogy eladó tagja volt a vízitársulatnak. A Vtt. 5. §-a értelmében a vízitársulat működési területén fekvő valamennyi ingatlan tulajdonosa kötelező jelleggel tagja a társulatnak, a vízitársulati tagság kényszerű és nem önkéntes. A vízitársulat tagja kizárólag az ingatlan mindenkori tulajdonosa, vagy az általa feljogosított használója lehet, így az ingatlan feletti rendelkezési jog megszűnésével a vízitársulati tagság ebből következően pedig a fizetési kötelezettség is megszűnik. A tag személye és az ingatlan tulajdonosának (feljogosított használójának) személye nem válhat el egymástól.

Rámutatott, hogy nem vizsgálta az alperes azon érveit, mely szerint a 2013. május 4-én tartott küldöttgyűlés, illetve az azon hozott 8./2013.05.04./ számú határozat érvénytelen, vele szemben hatálytalan, tekintettel arra, hogy ezek bíróság általi felülvizsgálata külön eljárás tárgyát képezik. Hasonló okokból nem vizsgálta a felperesi alapszabály jogszabályoknak való megfelelőségét sem. Nem helytálló az alperes azon védekezése, miszerint azért nem tartozik megfizetni a kereseti követelés összegét, mivel a vízdíjat a részére fizeti meg. A felperesi kereseti követelés alapját képező hozzájárulás a vízitársulat működtetésével kapcsolatosan felmerülő költségeket kívánja fedezni, és a vízdíjon túl fizetendő, amint az az alapszabály 8., pontjának 3. és 4. bekezdéséből is következik. Mindezek alapján az alapszabály 8. pontjának 4. bekezdése szerint köteles felperes részére a 8./2013.05.04./ számú határozatban meghatározott 6.000 forint összegű működési költség hozzájárulást a 2013. évre vonatkozóan megfizetni.

A perköltség összegét a becsatolt megbízási szerzősére figyelemmel állapította meg, melyet a megtartott tárgyalásokra, az ügy könnyű megítélésére és a felperesi jogi képviselő által végzett előkészítő munkára figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezett. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy 2012. augusztus 23-án adásvételi szerződéssel vásárolta meg a helyrajzi szám alatt felvett ingatlant. Az elsőfokú bíróság a tagsaságával, fizetési kötelezettségével kapcsolatosan tévesen tárta fel a tényállást. Iratellenesen és megalapozatlanul értékelte úgy, hogy a társulati tagsága, fizetési kötelezettsége fennáll. A kiosztott bizonyítási tehernek a felperes nem tett eleget, a becsatolt bizonyítékok nem alkalmasak tagsági jogviszonyának igazolására. Csatolta az ingatlan korábbi tulajdonosának nyilatkozatát, mely szerint őt nem tájékoztatta arról, hogy a társulat felé kötelezettsége állna fenn. A Ptk. szabályai, valamint a társulat működésére vonatkozó rendelkezések nem zárják ki, hogy a társulati tagsággal összefüggő kötelezettségeket az ingatlan korábbi tulajdonosa viselje az ingatlan értékesítése esetén is, ahogy ez a jelen adásvétel esetében történt. A társulati tagok személyében bekövetkező változás nem automatikus, a társulati tagokat megillető jogok és kötelezettségek teljes körű átszállása nem

kizárólag a felperes döntésén alapul. Utalt arra, hogy a Vgt. 37. §-a értelmében a bíróság részére a felperes által becsatolt dokumentumok, így az iratok között elfekvő alapszabály, a társulat működési területét ábrázoló helyszínrajzként becsatolt dokumentum nem igazolja a társulati tagságát. Az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy az aggályos dokumentumok - vízellátási terv, és azonosító adatokat nem tartalmazó helyszínrajz - alapján miként állapította meg a tagsági jogviszony fennállását. Az alapszabály nem tartalmazza a Vgt. 37. § (2) bekezdése ellenére a tagok nevét, lakóhelyét. A felperes nem igazolta, hogy akár a korábbi tulajdonos, akár részéről az alapszabály 8. pontja szerint a tulajdonosváltás bejelentésre került volna. Ennek hiányában az alperes felé helytállási kötelezettsége nem áll fenn, a megkötött adásvételi szerződéssel a társulati tagságból eredő kötelezettségek átruházása nem történt meg. A küldöttgyűlési jegyzőkönyv nem tartalmaz jelenléti ívet, így nem igazolt a küldöttgyűlés szabályos összehívása. Az alperes a küldöttgyűlési képviselőjének személyéről nem értesítette, nem biztosított számára lehetőséget a részközgyűlésen való személyes részvételre sem. Aggályos, hogy miként kezeli az adatait. Az alapszabály 8. pontja nem biztosít keresetelési jog, kizárólag a kártérítési kötelezettséget zárja ki. Az elsőfokú bíróság rendkívül eltúlzott mértékben állapította meg a perköltséget, figyelemmel az észrevételezett felperesi hiányosságokra.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezés korlátai között bírálta felül, és a fellebbezést az alábbiakra tekintettel megalapozatlannak találta.

A víztársulatok működéséről, a tagok tagsági jogviszonyáról, kötelezettségeiről a többször módosított, a víztársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény rendelkezik.

A 3. § (1) bekezdése szerint a területi vízgazdálkodási közfeladatok az e törvényben meghatározott feltételek szerint létrehozott társulatok útján is elláthatók.

A (2) bekezdés szerint a társulat közfeladatként a működési területén a tulajdonában, vagyonkezelésében, valamint használatában lévő közcélú vízgazdálkodási műveken területi, vízrendezési, vízkárelhárítási és mezőgazdasági vízhasznosítási feladatokat lát el, közcélú vízellátási feladatokat hoz létre, karbantartási és üzemeltetési feladatokat lát el. Működési területén környezetvédelmi, természetvédelmi, táblán, illetve üzemben belüli meliorációs és mezőgazdasági vízszolgáltatási feladatokat végezhet.

A 4. § (1) bekezdése sorolja fel a társulat szakmai feladatait.

A „Tagsági jogviszony” címszó alatt elhelyezett 5. § 2012. augusztus 6-án hatályban volt rendelkezése szerint a társulat tagjai a működési területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb szervezetek (továbbiakban tagok.)

A 6. § (1) bekezdés e) pontja kimondja, hogy a tag joga, hogy a társulat szervei által a tagsági jogviszonyával kapcsolatban hozott - jogszabályba vagy alapszabályba ütköző - határozat felülvizsgálatát bíróságtól kérheti. A jogsértő határozat felülvizsgálatára irányuló keresetet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kell benyújtani. A kereset indításra megállapított határidő elmulasztása jogvesztő. A kereset benyújtásának halasztó hatálya nincs, a határozat végrehajtását azonban a bíróság felfüggesztheti. Nincs lehetőség a határozat bíróság előtti megtámadásának, ha a határozat meghozatalából több mint egy év eltelt.

A 9. § (2) bekezdése szerint a társulat alapszabályában kell meghatározni a tagok jogait és kötelelességeit (d) pont) is.

A (3) bekezdés a) pontja szerint az alapszabály térképi mellékleteiben fel kell tüntetni a társulati műveket és a településeket is feltüntető működési területet.

A 23. § a)-d) pontjai szerint a társulat szervei a közgyűlés, a küldöttgyűlés, az intézőbizottság és a felügyelőbizottság.

Az idézett rendelkezésekből leszűrhető, hogy a víztársulati forma egy sajátos szervezet, melynek megalkotására a területi vízgazdálkodás problémáinak közösségi megoldása érdekében került sor. Fő jellemzője, hogy állami, önkormányzati területi vízgazdálkodási közfeladatok ellátására, vízimunkák elvégzésére jön létre, és a szolidaritás elve alapján a társulat tagja a működési területen valamennyi ingatlantulajdonos vagy használó természetes és jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság (kényszertagság). A tagsági jogviszony tehát a víztársulat működési területén elhelyezkedő ingatlan tulajdon-, illetőleg használati jogához, ezen jogok megszerzéséhez kötődik, és ezen jogok megszerzésével egyidejűleg a tulajdonos, illetőleg a használati jog jogosultja a törvény erejénél fogva válik a társulat tagjává. Így annak megállapításánál, hogy valamely személy a társulat tagjának (kényszertagjának) minősül-e, az alapszabály mellékletét képező, a működési területet bemutató térkép adatai az irányadóak.

Amennyiben pedig a tagsági (kényszertagsági) jogviszony létrejött, a tagot terhelik a társulat alapszabályában meghatározott kötelezettségek, és megilletik az ott írt jogok.

A másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltáblának mindenek előtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a felperes tagjának minősül-e, figyelemmel arra, hogy az alperesnek csakis a tagsági jogviszonya esetén merülhet fel társulati működési költség fizetési kötelezettsége.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése helyes alkalmazásával a tényállást helytállónan tárta fel, és abból minden tekintetben helytálló jogi következtetésre jutott.

A felperes alapszabályának 3. pontja szerint a felperes működési területe egyéb területek mellett a 22,14 hektár alapterületű út - területi egységeket is magában foglalja.

A felperes F/7. sorszám alatt csatolta a „..... területi egységei” elnevezésű, a működési területét bemutató térkép vonatkozó részét, melyen a úton elhelyezkedőként jelölte az alperes ingatlanát. Az alperes a 2014. november 10-i tárgyaláson egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a telke a felperes által megjelölt területen, a úti dűlön fekszik, tehát maga is elismerte, amint arra az elsőfokú bíróság is helytállónan utalt, hogy az ingatlana a felperes működési területén helyezkedik el. Ez a körülmény pedig, tekintet nélkül arra, hogy a tulajdonjog változás a felperes felé bejelentésre került-e, az alperest a korábbi tulajdonos (felperesi tag) a társulati tagságról tájékoztatta-e, az alperes kényszertagságát alapozza meg. Az alperes tehát azzal, hogy a felperes működési területén lévő ingatlan tulajdonjogát megszerezte, a törvény erejénél fogva (2009. évi CXIV. törvény 5. §) a felperes tagjává vált, így rá nézve alkalmazandóvá váltak a felperes alapszabályának rendelkezései is. Az elsőfokú bíróság tehát a perbeli adatokat, a csatolt bizonyítékokat helytállónan értékelte, tévesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében ennek ellenkezőjére.

A felperes alapszabálya 8. pontjának negyedik bekezdése a tagok részére a víztársulat által vállalkozási tevékenysége körében nyújtott szolgáltatás igénybevételeért a küldöttgyűlés által évente meghatározott mértékű hozzájárulás fizetési kötelezettséget ír elő.

A felperes a küldöttgyűlés 8/2013.05.04./ számú határozatával 2013. évre megállapított 6.000 forint működési költségfizetési kötelezettségének, a tagsági jogviszonya hiányára vonatkozó téves álláspontja folytán, felhívás ellenére sem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte a tag alperest a működési költség és kamatai megfizetésére.

A kereset elbírálása szempontjából az alperes tagsági jogviszonya vizsgálatának volt jelentősége, ezért nem rendelkezett relevanciával, hogy a korábbi tulajdonos nem tájékoztatta az alperest a felperes felé fennálló fizetési kötelezettségéről, az ingatlan tulajdonjogának átruházását, a tulajdonos személyében történt változást a felperesnek nem jelentette be és az sem, hogy az alapszabály tartalmazza-e tagként az alperest, mivel a fent kifejtettekből következően a tagsági jogviszonyt a tulajdonjog, illetőleg a használati jog megszerzése keletkezteti, nem pedig a tulajdonos, használó alapszabályban - helyesen az alapszabály mellékletében - megjelölése. A kereset elbírálása szempontjából annak sincs jogi jelentősége, hogy a felperes miként kezeli az alperes adatait, továbbá annak sem, hogy az alapszabály 8. pontjának első bekezdése a tulajdoni, illetőleg használati jogosultság megszűnéséhez, megváltozásához kapcsolódó tagi adatbejelentési kötelezettség elmulasztásához a felperes kártérítési kötelezettség alóli mentesülését fűzi.

Az elsőfokú bíróság helytálló álláspontra helyezkedett a tekintetben is, hogy jelen perben az alperesre is kötelezettséget megállapító küldöttgyűlési határozat nem tehető vitássá. Az alperes által sérelmezett küldöttgyűlési határozat meghozatalára 2013. május 4-én került sor, a küldöttgyűlési határozat az alperes részére legkésőbb a keresetlevéllel egyidejűleg 2014. május 28-án kézbesítésre került. Az alperesnek a határozat kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidő állt rendelkezésére a határozat felülvizsgálata iránti per megindítására, mely perben lett volna lehetősége a küldöttgyűlés összehívása, megtartása és a határozathozatal körülményeit sérelmezni. A perben nem merült fel adat arra, hogy a határozat felülvizsgálata iránt per indult volna, az alperes maga sem hivatkozott arra, hogy keresetet nyújtott be.

Tekintve, hogy a küldöttgyűlési határozatot annak hatályon kívül helyezése hiányában a felperes működésére irányadónak kell tekinteni, az alperes fellebbezése a per fő tárgya tekintetében ezen okból sem vezethetett eredményre.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság ügyvédi munkadíj címén a képviselőjével létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetésére kötelezze a pereszes felet.

A (2) bekezdés szerint a bíróság az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Jelen ügyben a felperes a jogi képviselőjével 2009. július 6-án megkötött megbízási szerződés alapján kérte a pereszes alperes kötelezését óránkénti 15.000 forint + áfa összegű megbízási díj, mint ügyvédi munkadíj megfizetésére azzal, hogy a kereset benyújtásáig 3 munkaórát kért számba venni.

Az elsőfokú bíróság a perben három tárgyalást tartott - 2014. június 25-én, szeptember 26-án és november 10-én -, a felperesi jogi képviselő mindhárom tárgyaláson jelen volt, nyilatkozatot tett, továbbá 2014. augusztus 14-én benyújtott egy több melléklettel felszerelt egyoldalas előkészítő iratot. A felperesi jogi képviselő tevékenysége, figyelembe véve a tárgyalásokra való felkészüléshez, a beadvány elkészítéséhez szükséges időtartamot, valamint a tárgyalási jelenlétet, legalább 4 munkaórát vett igénybe, melyet hozzáadva adva a kereset benyújtására fordított 3 munkaórához, azt kellett megállapítani, hogy az alperessel szembeni igényérvényesítésre a felperesi jogi képviselő legalább 7 munkaórát fordított. Ennek alapján a felperes perköltség címén óránkénti 15.000 forint

munkadíjjal számolva - áfa nélkül - 105.000 forint ügyvédi munkadíjra, áfával együtt 133.352 forint ügyvédi munkadíjra tarthatott igényt.

Az elsőfokú bíróság a perköltség összegét tehát már mérsékelte, amikor az alperest áfával együtt bruttó 100.250 forint (nettó 78.740 forint) elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte. A mérsékelt összegű perköltség a jogi képviselő által kifejtett tevékenységhez viszonyítva nem eltúlzott, ezért a további mérséklésére a másodfokú eljárásban már nincs lehetőség.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a pernyertes felperesnek költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2015. november 3.

. Gál Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Oláhné Sárközi Veronika
bíróági ügyintéző